

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 690. Sergii Pap. Annus 3. Ivstiniani Ivn. Imp. Annus 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

SANCTI
MERCANTVR

Adrianus cum lampadibus, dum tempus est; ne si forte defecerit, tunc incipiamus querere, quando non poterimus inuenire. Illi itaque circa medium noctis orationibus vacantibus, carnisificis strictu gladii locum, in quo erant, penetrarunt. Quos cum facer vix intitus esset, ait: Amici, ad quid venistis? Vos implebitis preceptum: nos vestrum consensum habimus. Hi dicta, interfecti sunt, ibiq; terra mandati, ne quis rem gestam scire posset. Vestimenta quoque, cum quibus divina peragebant officia, sacriq; libri, cum illis descripti sunt, ne quod indicium necis eorum extraret, sed clam discessisse putarentur causa solita peregrinationis.

XI.

Erant tamen nobilita qualiam matrona, Burgunda nomine, que a principio gradationis eorum sancti viri adhaeserat, habens cellulam iuxta oratorium sancterum, quo facilius diuini laudibus interesse valeret. Hec inuenta vigilis, que facta fuerant, diligenti studio inuestigauit, recedentibus, carnisificibus, linteolo mundo solum sanctorum sanguinem collegit, ac terra diligenter infudit, vigiliis & orationibus ingitur vacans, ubi sanctorum corpora obruta nonerat, excolebatq; locum veneratione que poterat, sed occulte, ne (sicut postea factum est) Geila infusu remoneretur. Ea enim sacratissima mulier stratu planis stabulum equorum in loco, ubi sancti martyres honorati fuerant, fieri iussit, ne quo indicio sacra corpora prodicerentur. Ferunt autem, ab eis, qui tunc fuerat, posteru relatum, iumentis eo in stabulo manentia super sepulchra martyrum nec sterius, nec viram redidisse, honorum martyribus exhibentia: vt quod de capite propheta vaticinatio est, ad in eis membris quosq; carneretur. Cognomine inquit (Istas a) hos possiderem suum, & asinus p[ro]p[ri]e Domini fuit: Israel autem me non cognouit. Tali ergo modo sanctorum corpora hominibus propemodum ignota mansissent, nisi Burgunda, quam diximus, in extremo vita posita, quosdam filios, ubi condita essent, reuolasset.

XII.

Contigit autem, vt Dux a bello reueneretur ad locum, in quo sanctis viros reliquerat: cumq; eos non inueniret, studiose perquisiuit, quando & qua casu reperiissent, quare profecti essent. Tunc vixit eis, vixit maliginitate deprauata, modo rubore perfusa, modo pallore afflicta, alias confidentia animata, multo asfractum sua nequitia & fraude perrebat, dicens non si eos custodierat, sustulisset, neque in custodia adhibuisse, pro sua voluntate illos & venisse & recessisse, vt peregrinationis sua institutionem sequerentur. Sed quem sermone voces non excolunt? quem a statu reuoluntum non retrahunt? Certe illi itaque verus sue domini principis, non nihil a capta inquisitione remissit.

b Mat. 16.
vltio di-
vina in
sacrisse-
bor no
mici da b.

Sed iuxta Dominici vocem b, Nihil operum, quod non reuelatur, & occultum, quod non sciatur. Cum ea, que facta fuerant, paulatim ad visionem darentur, vixit eorum, qui sanctis viros gladiu peremerat, subito a demone arreptus, ingenti voce clamare cepit: Kilians, acriter me persequeris, ignem enim consumor: Quod facis, celare non possum: Vides immineat tibi gladium tuo sanguine respersum. Talia dicit vociferans, & propriu se dentibus Lemans, a presenti migravit ad penam aeternam. De talibus quippe scriptum est c: Duplici contritione conterere eos, Domine.

XIII.

Alter vero caeli sanctorum confusus, in rabiem versus, gladio se petiit, effususq; visceribus, per tormenta presentis temporis ad aeterna peruenire. Quisnam, Geila, tibi cernenti talia sensu tunc erat infelix, cruciatus aut a iurebus. Non multo post & ipsa bellua, de qua loquimur, a demonibus arrepta, quanta poterat voce clamabat: Iuste te quocor, que sancti viri tortores adhibui. Respondeo cruciatus, que cruciatus illi paravi. Acriter inflas, Kilians, ignem accendis, Colomanne: fomenta ministras, Tathnane. Sufficit vobis vixisse: nunc vestra vicissim inuarias. A talice Kilians dicitur: sub valde amara mihi pocula infundis. Hi dictu, miserabiliter recubatur, ita vt a noxam teneri vix posset. Tandem cum magna cruciatus ad cruciatus diabolo paratos migravit. Cernit, in iustitiam, quod veritas in Evangelio dicit d: Dominus non faciet vindictam alicuius suorum, clamantium ad se, die ac nocte, & patientem habebit in illis. Amen dico vobis, quia cito faciet vindictam illorum.

XIV.

Hu ita gestu, Athoni Gubernum a suis seruis interruptum, flumem, eius principatus decem, cognatos affinisq; eorum a contritionibus tanta perposos, vt vix aliqua cu Republica dignaretur provincia relicta sit. Quae autem horum causa fuerit, verum quod scilicet relictum colerent, ab eis, qui ab ea deuiarant, talia possunt: an quod post eadem sanctorum martyrum a veritate tra-

mine recesserint, vindictam hanc diuinitus illam pertulerit: viderit ille, quem nullum laet sciretiam, modo nos nihil eius modis asseramus, quod incomperum habemus, hucque auditor veritatis tenacissimus paiter & modestissimus. Porro hoc ipsos, quos Romana Ecclesia Apostolico mitece detestatur, eosdem corona martyri insignitos triumphatores excepit, retulique in Aibatu purpuratum martyrum, annua (quouque mundus est) memoria celebranda ea, qua passi sunt die, octauo Idus Julij sanctu fidelitate exhibens.

Venit & idem Setarios nofter, qui notatior est Acta horum martyrum (vt diximus) scripta, cuiusmodi antiquitus scriptum recitat epigraphum, tunc licet Minerva, vt ferebat illorum temporum aca in chisim (vt ait) lapideae tabula positae in sepulchrali cypratura postquam ad Occidentem.

Annis sexcentis octogenu, nonenu
Istic Kylenam sciam finis propeream,
Et Coloniaum, necnon Torthnam, deatam
Ob Sabatorem propriu fuisse crorem.
Hinc fuit, est, & erat saluo illi, quipie quonit,
Est cocum, mram, claudum, fardum, felatua.
Qui autem sequuntur versus, ad ipsorum eleuationem pertinent, factam per Bonifacium successorem, qui recondidit Burkhardum Episcopum Heribipolentem: Septingentesimo nonagesimo quinquagesimo, scilicet a Bonifacio, Burkhardo sanctificatus, Hi sunt sublati, vixit quocor carnerati, Hic p[ro]p[ri]e deute, qui sunt & amant p[ro]p[ri]e.

Qui vero quatuor sequuntur versus, Burkardi epigraphum continent, nomenq; eius, qui poluit, ea concipiamus:

Septingentesimo nonagesimo quinquagesimo
Burkardus moritur, corpusq; suum sepelitur
Iuxta sanctorum tumulum, quo scilicet hinc
Per Mergengaudum successorem reuolunt.

Quod his subditur hexastichon de eisdem sancti martyribus conscriptum, extat in veltubulo capitulari, qui Noui monasterij regno coheret, in additionem parte superiore, ad Septentrionale cyprae laue, quod exculciorum poetice artis praefert auctorem:

Hic sunt, Heribipoli, qui te docuerunt, magister,
Qua verum colere religioque digni,
Impta quos tamdem iussit Geilana necari,
C. lanito, sub hinc corpora caesa locari,
Ne tunc sine laude sua de se sola iacerent
Corpora, Burkardus sub monumenta laet.
Haec tenus de sanctis martyribus, conuincendiq; memoriam quonum precibus factum non dubitamus, vt fides Catholica in eadem Ecclesia adhuc integra persisteret in tanto naufragio fidei Germanorum prostratum, bene culta laboribus & bene custodita vigiliis Julij eius Episcopi, digni sanctorum Praesidium succedat.

IESU CHRISTI ANNVS 690.

SERGII PAP. IUSTINIANI IVN. IMP. ANNVS 5.

SECVENS sexcentis nonagesimo Christi annus tertio Indictione inchoatur, quo Deus novum populos decem ad Germanorum conuerserunt, eodemq; numero duodecim. Etenim etiam in illis reatibus regionibus ab quando (vt dicitur est) Evangelium illuxisset, postea tamen ea darentur reatibus sepius agitare provinciae, atque bellorum afflictuibus desolate, in solitudinem prope redactae sunt, cum reatibus Dei predicatione decessissent: cum & vobis alie essent prouinciae, quibus reatibus imperatoris ignorantia veri Dei in cultu deum non peterebant. Sed hand oblitus miserere Deus, qui ex tempe illo paritiss

a Marcel. in
Dionysio
apud Sur.
12. 1. die 1.
Martyr.

* Egbertus

QVI TIE-
RINT IVO
DUCIM IL-
LITIN GER-
MANIAM
MISSI.

IX.

IXE TIM-
TORE PRA-
DICATIO-
NIS.

b Extant
quid 54.
die 17. Ian.
X.

c Ded. lib.
e. k.
S. THEO-
DORI EPI-
SCOPI DO-
ROVIRN.
ORITVS.

XI.

THEODO-
RIS EPIS-
COPI ALIE
EPITAPHII
VERBVM.

posteriori scripta. Breuiter enim ea cuncta de apostola-
to ipsorum pertingens scribit, & de S. Egberto horum
omnium (vt dictum est) bonorum auctore: in quo il-
lud, quod aliunde itepleit, puto corrigendum, dum no-
minatur Archiepiscopus Eboracensis: nam non nisi pre-
sbyterum fuisse, apud Bedam & Martyrologia cuncta
reperitur. Ait igitur Marcellinus: *Magnificus Presul S. Eeg-
bertus * sitius & affluens salutem omnium hominum, & pra-
cipue Pagenorum Frisonum, & Saxorum, eo quod Angli ab eu
& ex eu propagati sunt, non desinere a bene voluntati inchoato
proprio, tentant albus in opus verbi Dei mittere illic sanctus
& industrius, & ad predicandum verbum vita strenuus & illo-
neti viros, vt pote alicone & eruditione praclaros. Elegit ergo &
congregauit, instar duodecim Apostolorum, duodecim Apostolicos
vires in fide constantes; ex diuersis monasteriis ad predicandum
Germani Catholicam fidem. Fuerunt autem hi missi, Vville-
brodus, Syviterius, Acca, Vvigerius, Vvillibaldus, Vvimbaldus,
Lebwinus, duo Eyraldi, Vvericfridus, & ego minimus em-
missus Marcellinus, qui hanc historiam, sicut & sancti Vvillbro-
dis conscripsi. Omnes praefati presbyteri & sacerdotes fuerunt, ac
sanctissimus Adalbertus Leuita, filius Regis Danorum, qui pro Chris-
to dimittens regale patrimonium, cum praedictis sanctis presbyte-
ris electus a sancto Egberto, amore Christi, peregrinum non recu-
savit exitium.*

Et quoniam hi sancti doctores propagati fuerunt in Anglia de
stirpe Frisonia & Saxonica; ideo conuenienter predicare petue-
runt Euangelium Christi in lingua Germanica. Quorum aliqui
postmodum palma martyrii coronati fuerunt, alij praedicationibus
continuis inter barbaros usque ad obtutum insisterant, alij vacan-
tibus Episcopis subrogati fuerunt, vt infra patebit. Igitur prepara-
tione omnibus, quae tantis viris necessaria videntur, mox praefa-
ti duodecim egregij Dominici gregis arietes, salutati amice & pa-
rentibus, accepta benedictione tam eximij Archiepiscopi, supra
comitante clementia, prospero vento celeriter in Vvillenburg,
sive Traudium aduehantur, anno scilicet ab incarnatione Domini
sexcentesimo nonagesimo, pontificante Rome Apostolice viro sancto
Sergio Papa anno suo tertio, imperante pagino Imperatore,
ac regnante in Anglia glorioso Alfrido Rege Noridunborum, qui
Catholicam Ecclesiam regulis sequi semper & amare desiderabat.
hucusque Marcellinus, qui cum le tectetur scriptis de par-
te vitam Willebrodi, sive Wulbordi, non extat illa
quidem, sed quae habetur p^o manibus, Albini Flacci ha-
bet titulum, in qua multa desiderantur, vt inter alia pri-
mus accessus ipsius in urbem ad Romanum Pontificem,
de secundo tantum, quando factus est Episcopus, men-
tione facta. Ceterum bis ipsum Romam ad Sergium Pa-
pam profectum esse, Beda est etiam fidelissimus tellis.
Quod ad Adelbertum, cuius mentio facta est, pertinere
scias eius vitae extare Acta b, iis, quae dicta sunt, consen-
tencia: sed de his alius inferius.

Hoc quoque anno magnus ille Theodorus Roma-
missus in Angliam Doronernensis Arch. episcopus, le-
gatus Apostolice sedis, sanctitate clarus, doctina exi-
mius moritur, de quo ista Beda e: Anno autem post hunc,
quo Cradialia Roma defunctus est, proximo, id est, sexcentesimo
nonagesimo incarnationis Dominice, Theodorus beata memoria
Archiepiscopi senex & plenus dierum, id est, annorum octoginta
& octo defunctus est: quem se numerum annorum fuisse habu-
rum, ipsam dudum somnia reuelatione edocuit suis praedicare sole-
bat. Mansit autem in Episcopatu annis viginti duobus, sepultus
est in Ecclesia S. Petri, in qua etiam Episcoporum Doronernen-
sium sunt corpora deposita. De quo vna cum conscribitur cunctis
sui gradus relict & veraciter dici potest, quia corpora ipsorum in pa-
ces sepulta sunt, & vna cum vinct in generatione & generatio-
nes. Vt enim breuiter dicam, tantum profectum spiritalis tempore
praesulatus illius Anglorum Ecclesiae, quantum nunquam antea po-
tuerat, ceperunt. Cuius personam, vitam, atatem, & obitum, epi-
taphium quoque monumenti ipsius versibus heroicis triginta &
quatuor palam ac lucide carolis illo venientibus pandit, quorum
primum sunt hi:

Hic sacer in tumba pausat cum corpore Presul.
Quem Theodorum nunc lingua Pelsaga vocat.
Principi Pontificum filix summuq, sacerdos,
Lampada dignis dogmata differuit.

Vltimi autem hi:
*Namque diem nonam decimum Septembris habuit,
Cum carnis ieiunia spiritus egreditor.
Alma noua scandaus filix conforta vna,
Cuius Anglica nomen in arce poli.*

haec tantum Beda, nec nos aliquid amplius accepimus.
Porro ipsius Theodori in sanctorum numerum reatu ce-
lebritas ad anniefatidie die recurrit. Successit autem in
eius locum Beredwaldum virum doctissimum, cuius
est idem Beda e; quem Romam esse profectum, & accep-
tisse ordinationem a Sergio Papa, Anastasius Bibliotheca-
rius in Sergio testatur.

Sed & Hadrianus Abbas patet, qui cum eodem
Theodoro a Vitaliano Papa missus fuerat, diem obit.
quidem Beda, dum ait s; post annum a tranitu Wille-
bridi ipsum esse defunctum.

Moritur item hoc anno, octavo Idus Martij, S. Sabi-
nus Episcopus Toleranus, vbi fidesse annos decem,
mensium vnum, ac dies septem: relatio: inter sanctum
annua memoria in Ecclesia celebratur. Subrogatus est
in locum eius Sibbertus, quem alij Sigebertum, Sibe-
rtum vero alij nominant, de quo anno sequenti dictum
sumus.

Quod autem pertinet ad res Orientalis Imperij, An-
nales q haec referunt, pacem cum Saracenis pactam
causa ab Imperatore esse solutam, quod saltem patenti
ab illis tributi loco pendi solita, haud ex more eadem
ipius Imperatoris imagine; sicq; nec oblitum in malis
antrum accipere voluisse: vnde plane ex petris sic Orosius
fuit, quod habet Ecclesiastes b: *Va tibi terra, cum tibi
pater. Adiecit aliud malum ad haec Imperator: nam cum
Cyprus omnes Saracenoorum patentes inuicissimam
ab insula transmigraue coegerit, horum haud modica
pars naufragio petie & languore perempta est, in Co-
prum vero pars reuera est, reliqua autem pars habitans
in Helleponto. Ad hos namque spectat ex omnino
nonus Sextae Synodi conscriptus his verbis: *Contra
& commissis noster Ioannes insulae Cyprae Praesul vna cum
populo in Hellepontiaco promontorio, & propter barbaras
incurfiones, & vt a Gentium seruitute liberarentur, & Chri-
stianissima potentia septri purpure subicerentur, a praesul
grauerit, clementis Dei presidencia, & p^o Dei amato
Imperatoris nostri labore, consuetudine, vt circa vltim
mouentem
feruntur, quae a diuinitis partibus, qui Episcopi conuenerunt, praesul
sui throno privilegio concessa sunt, vt nota ditionis
(ita appellata ab ipso Imperatore ciuitas hellepontiaca
colenda) Constantiopolim in habere, & qui in ea constantem
in primis sui ac religiosissimum Episcopum, praesul omnium
hellepontiaco promontorio Episcopi, & a suis Episcopis hanc
reuerentia consuetudine. Mox enim, quos in vnaque
diuinitis etiam nostri Praesul seruanos conseruit, Cyprum
ciuitatis Episcopo praedicta Iustinianus cunctis saluatis
ad imitationem reliquarum omnium Episcoporum, qui
praesul Dei amantissimo Praesuli Ioanni, a quo, cum
praesulauerit, etiam ipse Cyprum ciuitatis Episcopi ordinauit,
haec Sexta Synodus. Cui non vero generalis de aliis con-
tribus Episcopis eadem et causa transmigrauit in
tutus est i:**

Quoniam diuersi temporibus barbaris incursionibus, & ex
eo plurimo ciuitates ab iniuria & ex legibus solutae sunt, vt
ideo non possit eius ciuitatis Praesul, postquam ordinata fuerit
suum thronum apprehendere, & in eo sacrosanctam
collocari, & sic pro ea, quae insulari consuetudine
& omnia, quae ad Episcopos pertinet, agere, & tractare. Sed
honorem ac venerationem sacerdotis seruant, & quoniam
viam nequaquam ad Ecclesiasticorum iurium praesulatum
quam agere volentes, ea q^o su eruditi facti, & pro
eam causam in suis thronis non sunt contenti, vt ad
eare praesulatum conuerterent, decreuerunt, vt & hanc
eorum ordinationes canonice faceret, & Praesulatus
in proprio termino vtantur, & sic firma ac legitima
sub eo procedat administratio. Non cum a praesulatu
cha iuris obseruatione circumscripta despectu terrore
cum scribitur haec ibi.

Porro quod ad Iustinianum Imperatorem pertinet, quam civitate rupti sedecis dominum sentit. etenim hoc ipso anno expertus est Abimelech (ita pro Habimelech) Sarracenorum tyrannum infestum, de quo haec Theophrastus Annales Graecorum habent: *Misi Habimelech ad edificandum templum in Hierusalem. Et voluit auferre reliquias sanctae Cathedrae. Et rogauerunt eum Sergius qui- dam Christianissimus, qui erat generalis Mansio Logotheta, et talis familiaris idem Habimelech, atque Patrius socius eius, Christianus, qui erat in Palaestina, propius, qui cognominabatur Claudius, postulantes, ne hoc faceret, sed per supplicatio- nem sua persuaderet in simo mittere de suis alios pro eo, quod et solent esse haec Antiles. Quod ipse ad vocem Man- sionis, non tantum erat famulus, siue magistra- tus, ut sit verborum sententia: *Sergius Mansio generalis Logo- theta, &c. cum autem et S. Ioannes Damascenus cogno- mino dicitur fuerit Mansio, et tunc Suida & alii antiquio- ribus, opinari licet fuisse hunc. Sed quum eiusdem Ioannis potentem: tali namque pio, nobili, ac libero progenito- re ipsam naturam, eius Acta testantur.**

cipatus esset, accinxit se gladio adversus eum. Pobjequum putans praestare Deo, dum ob salutem aliorum se deponit. Sed infidelium licet bellum aggressus fuerit, adversus ni- mirum religionis periculum, atque tyrannum in hulo- mus exitus de laetant, non placere Deo, ut faceret altaris mi- nistri pagent armis, sed ut potius agant apud ipsum pre- cibus: etenim ab illo aliquo emolumento idem pugnans misere interitur. namque haec verba ipse Paulus g.

Ceterum nefarius tyrannus eo magis aduersus cleri- cos exasperatus, eiusmodi (quod idem ait Paulus h) vo- tum nefarium nuncupavit: *Taliter autem nunc facio votum, quod si mihi Deus iterum victoriam dederit, unum patrum de restituta impleam clericorum, ita b rburus inio o fecis, religionis ex- perts, inuauitate proteruius. Verum obtulit Deus, qui eum in visione perterritus; nam ait Paulus: *Cum prope essent exercitus ipsi inimicis suis contrarij, & se vtrique acies ad pugnan- dum contingerent, Compertus Rex ad Alachum iterato haec verba mandauit: *Ecce quantum populo ex vtrique parte confestim opus est, ut tanta multitudo pereat contingentis meo ego & me su- gulari certamine, & cui voluerit Dominus de nobis dare victoriam, omnem populum saluum & incolumem populat. Cetero, Alachum sui hortaretur, ut faceret quod Compertus ille mandauit, is re- spondit: *Hoc facere ego non possum, quia inter contes suos iaculi archangeli Michaelis, vbi ego illi iuravi, imaginem confusio. Tunc vnus ex illis: *pro timore, inquit, certis quod non est, & tibi iam tarde est modo ista meditari. Conferunt itaque acies, perfractio ibi dicitur: & neutra parte locum dante, maxima populorum facta est strages: Tandem crudelis tyrannus Alachum miserit; & Compertus, adiuuante Domino, victor iam cepit. haec Paulus dicitur.*****

Hoc patris anno, vbi Paulus Constanti inopoliatus Episcopus sedisse, annis septem, mortuus, & in locum eius sufficitus est Callinicus, homo nouandam tertium stu- diosissimus, de quo sequenti anno & alius dicitur sumus: fuerat ille presbyter valorum eiusdem Ecclesiae cultos.

IESV CHRISTI ANNVS 691.

SERGII PAP. IUSTINIANI IVN. IMP. ANNVS 4.

ANNUVS sequitur nonagesimus primus post sexcen- tesimum, Indictione quarta inchoatus, quo Ka- lenda Nouembrii celebratum habetur in Hispania Con- cilio Carthaginiensi, Eius nimirum septuagente- sima viderigesima, tertium ordine positum, in quo ca- nones sancti dimittaxat, quae nunc repetuntur. Inter alia autem, quod etiam Tolentium decimum sextum Con- cilioam f. haec erat de vxoribus Regum, ne post eorum obitum ad secunda vota petranleant, ne videlicet oc- casio daretur abuti in adenda cy. annis: ad idum est praesentem Concilio, ut relicta Regis post eius obitum ve- luti regiam mater, et christiana daretur, atque in reu monia- tum in monasterio vitam transigat. Ut autem in hanc fo- litionem Rex Egypci conuerteret, forte accidit ob- scuro contentum nouandam per S. Iohannem Episcopum Tolentium, qui mox viue iur, et omnes in sublimem cathedram eleuatum lenit, clarus animo, mente impro- ba de inferenda nece rigidissimo Regi cogitare cepit: sed quomodo detrectat, conas dederit, post sequentem annum dicitur sumus.

Mortuus hoc anno Berthardus Rex Longobardorum, cuius regnum totus annus septimo decem autem cum filio Conuictio: haec ex sermone Pauli diaconi 4. post quem idem Compertus eius filius vias ad duodecimum annum regnum tenuit. Porro de Berthardo haec digna haec ha- betur dem uictor: *erat in pino, fide Catholice, iustitia tenax, pauperum largissimus, uirtutis. h. paulo: ost: *Vi regni iura suscepit, in illa uice, quia parte sinistri Trami est, unde ipse olim iugur, nona sermone, quod Notum appellatur, Dominus & li- beratus sua in denarium sancta uirgini & marie uirgine con- flauerit, in quo multi a uirgine aggregati, rebas, diuersis pari- tibus, et amantibus eandem laeum dicitur. Regina uero eius Rodolun- da iustitiam sancta Dei genuit u extra mui di eu, idem ciuitatis Ti- cinae, quae ad Puerum appellatur, opere mirabilis condidit, orna- mentis, uariis decorauit.**

Regnum autem Conuicti, vbi solus remansit, hand patrem fuit, sed ipso eius exordio aduersari in passus est tyrannum Alachum Ducentum Tridennium subditum sum, qui contra patrem Bertha idum tam insurrexisset, hominem sanum, dicitur omnibus permissam, con- temptum pro capite sanctorum Episcoporum, concuene- lissim in omnes ministros Ecclesiae, cuius rei gratia in maximum sunt timorem coniecit. Post multa ab eo da- mus illa, Zeno diaconus Ecclesiae Ticinensis nouo ex- emplo haud probato, cum diuino munitio altaris man-

IESV CHRISTI ANNVS 692.

SERGII PAP. IUSTINIANI IVN. IMP. ANNVS 5.

QVINTUS sequens est annus Domini, sexcentisimus no- nagesimus secundus, Indictione quinta notatus: quo celebratum est Constantino, ubi Concilium, seu potius Conciliabulum, in quo nomine Sexta Synodi centum & tres canones (quod nimirum haec in aliquo factum Concilio legitur) sancit leguntur. Aute- quam antea de eo agamus, primum omnium de rem- pore habenda est discussio, quod si annus ab alio ser- uari habetur anno Domini sexcentesimo octogesimo sexto: verum non ante praesentem annum habitum, ex eisdem Synodi canonibus certo affirmare possumus, nempe iam nuper et antea quarta Indictione: id enim ex tertio ipsius canone liquido demonstratur, dum in eo bis ponitur: *Indictio, atque inter alia illa leguntur Omnes simul decernimus, ut qui duobus quidem martirionis im- pluitur, & vtrique ad decimum quartum praeteritum mensis ianua- rij praeteritum quate Indictionis, anni a mundo sexcentisimo te. nesi- mi nonagesimi nono peccato seruauerit, & non ab eo respiciere vo- luerint, de postquam canonice subiactis, &c. Sic igitur perspicue apparet, non ante quintam Indictionem potuisse eam Synodum celebrari.*

Haec autem cum ex ipsis canonibus habeantur, qui Sextae Synodi nomine nuncupantur, ius apud me valent, quam quae a Tharasio Constantino olimano Bi- scopo oblique aliqua certa auctoritate nari auctor, cum se- licet pro cor oboratione eiusmodi canonum ista ait: *Quae hic propterea qua plerique laborant circa hoc canones? scilicet dicitur est enim dubitare, num sint Sextae Synodi. Cognoscunt igitur ta- les, Sextam Synodum temporibus Constantini fuisse congrega- tam, nimirum contra eos, qui tantummodo vnam altitatem & voluntatem in Christo collocant. Illi igitur haereticus anathema- te verberantes, Orthodoxyam fidem confirmantes, sub annum*

Ecl. l. s. c. 10. IV. h. eccl. l. s. c. 10.

ACHIS CONIUM- LIONVS KANNVS DAT FOI- NAS.

CONCIL. CONSTAN- TIN AP- P. NOLE AD SEXTVM.

DE TEMPO- RE SEPTIMO SYNODICE LEBRAT.

II. Apud Se- ptimum Tharasio SINTEN- TIA ERGO- RIS & R. OLVIV.

deci. p. 10